

РЕШЕНИЕ

№ 9510

гр. София, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 124 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: И.Н.П.

при участието на секретаря С.С.Ц.

като разгледа докладваното от И.Н.П. Гражданско дело № 20221110152233
по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е иск с правна квалификация **чл. 2, ал. 1, т. 3, пр. 4 ЗОДОВ** - за осъждане на ответника да заплати обезщетение в размер на 10 000 лева - неимуществени вреди, претърпени от ищцата в резултат на образувано наказателно производство след като наказателното преследване е погасено по давност.

В исковата молба се твърди, че срещу ищеца е повдигнато обвинение за документно престъпление, след като давността за преследване на документното престъпление е изтекла. Твърди, че както по време на образуваното досъдебно производство, така и към момента на привличането му като обвиняем се е намирал в състояние на непрекъснат стрес, страх, изпитвал срам и унижение. Случващото се отразило негативно върху душевното му състояние и възможността да се реализира професионално, поради което претендира обезщетение за претърпените неимуществени вреди. Претендират се разноси по делото.

Ответната страна, оспорва предявените искове по основание и размер. Поддържа, че наказателното производство не е приключило с влязъл в сила съдебен акт. Намира за недоказано настъпването на неимуществените вреди за ищеца. Вредите, за които се претендира обезщетение, не са пряка и

непосредствена последица от процесното обвинение. Оспорва размера на обезщетението за неимуществени вреди като значително завишен с оглед твърдените вреди.

Съдът, след като прецени доводите на страните и доказателствата по делото, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от органите на дознанието, следствието, П. и съда от обвинение в извършване на престъпление, ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление, или поради това, че наказателното производство е образувано, след като наказателното преследване е погасено по давност или деянието е амнистирано. С оглед така очертания фактически състав по делото, следва да бъде доказано от ищеца, че е налице съдебен акт, с който по отношение на лицето, което твърди, че е претърпяло вреди от визираните по-горе органи, е прекратено по причините, посочени по-горе в мотивите на съдебното решение като от тези действия на правозащитните органи като пряка и непосредствена последица да са били причинени вреди на ищеца. Отговорността на държавата е пряка, увреденият се обезщетява директно от съответния правозащитен орган, към което принадлежи съответното длъжностно лице. Тя е обективна т. е. носи се независимо дали вредите са причинени виновно или не.

Ищецът е заявил твърдения в исковата си молба, като вредоносно поведение от страна на ПРБ, състоящо се привличането на лицето като обвиняем след изтичане на погасителна давност за наказателно преследване. Производството е образувано като досъдебно производство №15268/2019 г. по описа на 06 РУ СДВР, пр. пр. №36216/2019 г. по описа на СРП, пр. пр. № 17558/2022 г. по описа на СГП като ищецът е привлечен като обвиняем с постановление, предявено му на 26.09.2022 г. за престъпление по чл. 316, вр. чл. 315, ал. 1 вр. чл. 309, ал. 2 вр. чл. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК.

Видно от представените по делото доказателства с обвинителен акт от 17.01.2023 срещу ищецът е образувано НОХД № 20231110200953/2023г., по описа на СРС, НО, 100 състав за престъпление по чл. 316, вр. чл. 315, ал. 1 вр. чл. 309, ал. 2 вр. чл. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК, като по делото не са представени доказателства за влязъл в сила съдебен акт, с който да е прието за установено, че деянието не е извършено или че същото не съставлява престъпление, т. е. лицето да е оправдано.

С оглед на което настоящият съдебен състав намира, че не е налице първата предпоставка от фактическия състав, поради което и искът се явява преждевременно предявен, доколкото наказателното производство е висящо и следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

За пълното на изложеното следва да се посочи и че съгласно т. 8 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС по т. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК, ВКС, процесуалните действия, извършени преди изтичането на давността или амнистиране на деянието, не дават право на обезщетение, защото са били законни - т. е. липсва елемент от фактическия състав на отговорността на държавата. Ако наказателното производство продължи по искане на обвиняемия или подсъдимия по реда на чл.21, ал.2 във вр. с чл. 21, т. 2 и 3 НПК и чл.288, ал.2 НПК, или прокурорът внесе предложение за оправдателна присъда, право на обезщетение има лицето, признато за невинно с влязла в сила присъда.

При този изход на спора искането на ищеца за присъждане на разноски се явява неоснователно.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 пр. 4 ЗОДОВ иск на **Ц. М. М.**, ЕГН *****, със съдебен адрес: /адрес/ – адв. В. В. срещу **ПРБ**, представлявана от прокурор К.В., адрес: /адрес/ за заплащане на сумата от 10 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в резултат на водено срещу него наказателно производство по досъдебно производство №15268/2019 г. по описа на 06 РУ СДВР, пр. пр. №36216/2019 г. по описа на СРП, пр. пр. № 17558/2022 г. по описа на СГП, като неоснователен.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____